Ketabton.com
ورکوټی
خان
"طنزونه او د ویډیوګانو سکریپټ"
لیکوال: سیدادریس سادات
ترتیب کوونکی: طارق جان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکوټی خان

بشکلي طنزونه، او عبرتونه

لیکوال: سید ادریس سادات
ترتیب کوونکی: طارق جان

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب پیژندنه

نوم. ورکوټی خان

لیکوال. سید ادریس سادات

بنه. طنزونه او خندوونکې ټوکې

ډیزاین. طارق جان

هدایتکار. قاري جان

د لیکوال شماره. 0731363201

چینل. @warkotikhanpr

د ورکوټی خان شماره. 0781177255

که چیرې تاسې هم غواړئ زموږ ویډیو وګورئ، او په کتاب کې د لینک په خلاصولو کې مشکل لرئ، نو لاندې شمارې ته مسیج وکړئ.

0731363201

SA

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

خپل ګران ملکري ورکوټي خان
ته چې په هر ډول سخته کې مې
ملاتړ کوي.
او د خوشحالۍ په ژوند یې پوره
خوشحاله کړي یو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړی شوی دی.

ورکوټی خان موبایل کله غوږ ته نیسي، او کله یې مخې ته نیسي.

او له ځانه سره وایې:

دا چشی شو مړا، پوره یو ساعت کیږي،

چې هلک مې لیګلی، او نه راځي خو هلکه پیسې دي، ورنه یې واخله او رازه!

صبر دا راشي، زه به ورسره ګورم، دا وخت طارق راغی.

ورکوټی خان:

دا ته چیرته وې، یو ساعت وشو چې لیګلی مې یې.

ته دې ساعت ته وګوره دا ستا د راتلو وخت دی، پریده مړا شرمول د راخیستي دي.

طارق:

یاره هلته ورته ولاړ وم، پیسې یې نه راکولې دې خوشکي!

نو څه مې کړی وای یار!

دغه دی، سودا مې ورنه پکې راوړه، دا سودا دې ځان سره کور ته یوسه مړا!

پدې زه څه وکم ها ؟

ماته پیسې پکار دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

طارق:

یاره ماته معاش راکه کور کې راته ماشومان وږي ناست دي.

ورکوټی خان:

گوره هلکه رازه یوه طریقه باندې درته پیسې پیدا کووم.

څادر اوار کړي، او طارق پرې څملوي.

ورکوټی خان ورته په ژړا شي، او وايې:

مړی شوی دی، خالي لاس مه تیریږئ، ایماندارو!

ډک لاس تیریږئ، واچوئ ایماندارو!

یو نفر هم راځي، زړه یې پرې خوږیږي.

او پیسې ورکوي، بل هم راځي پیسې ورکوي، ډیرې زیاتې پیسې پیدا کړي.

اخر کې عادل راشي، او دوی پدې خپل چال کې گیر کړي، ورکوټی خان ورته وايي.

درووه دا سړی مړ شوی وو، نو تا چې راپاڅوو.

پدې کې نو زما څه گنا ده؟

ویډیو یې له لاندې لینک څخه لیدلای شئ.

https://youtu.be/o2UGGUb6GFE?si=oYd8H_eX24XgwBWu

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه ټوکه!

یو ملګري خپل ملګري ته وویل:

زه چې کله نیشه وکم بیا نو له هیڅ کس نه یرېږم، د هیڅا په کیسه کې نه وم.

دې بل ملګري ورته وویل:

له میرمنې هم نه یرېږې؟

هغه ځواب ورکړ چې والا تر اوسه مې دومره پخه نیشه نه ده کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عاشق دړی!

یوه انجلۍ په لیاره روانه ده، ورکوټی خان د یو کس پر اوږو سپریږي.
بام په سر راخکاره کوي، انجلۍ یې ګوري او وایې:
اوهو دا هلک څومره ښایسته دی.
ماشاالله!
دا وخت شاته کیمره راځي، خلک ګوري چې عادل ورکوټی خان په خپلو اوږو پورته کړی وي.
تر دې وروسته د ورکوټی خان نه د دوکان کارت غورځیږي، قاري له دیواله ښکته کیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او پخپله مخهځي، يو ځای کې عادل او ورکوټی خان کښيني، ورکوټی خان ورته وايې:

یاره عادل فنا!

د همدې خبرې سره ورته ناګهانه زنګ راځي.

یا خدایه خیر کړې، خدایه خیر!

موبایل راوباسي، دا وخت ورته جینی په خپل ښکلي او نري آواز وايې:

بلی!

ورکوټی خان د ډیرې حیرانۍ نه غټ ټوپ وهي او موبایل ترې لاندې غورځيږي.

دا وخت عادل ورته وايې:

څه خبره ده؟

ورکوټی خان څه چل وشو؟ قاري ورته وايې:

یاره جینی وه مړه داسې مست آواز یې وو، چې په علیشا یې هم ښپه وراړولې وه سړیه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادل ټوپ وهي او له خندا ترې ژبه بیرون راوځي.
عادل وایې:
ته راکه دا موبایل، عادل چې یې پورته کړي.
دېته هم ووایې:
هلو زړگک مې!
عادل نه هم د غگ په اوربدو سره موبایل لاندې ختا کیږي، موبایل نه بیټری بیلیږي، دا وخت موبایل گول کیږي.
ورکوټی خان ماته وایې:
ظالمه، په موږ هم خدای مهربانه شو.
عادل د پښتو فلمونو په رقم ډیلاگ کې ورته داسې وایې:
نه ورکوټی خان نه!
دا نشي کیدای چې مونږ به همداسې مجردان گرځو، او ته به واده کوې.
دا وخت قاري [ورکوټی خان] عادل په سپیړه وهي، عادل یو ملاق خوري، قاري حیرانیږي، او وایې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلکه د واره مې اوس بخت رابیدار شو.
په یوه سپیږه مې کم ځای ته وغورځولې،
عادل ورکوټۍ خان که کشره لور یې وه، هغه ماته وګوره خا!
ورکوټۍ خان!
پاسه مړا خوشکي دې بوتاڼ ته دې خپل کتلي دي، تاته
څوک جنی درکئ، دا خو یې زما حسن او ښکلی قد وکوت،
ځکه یې راته زنګ وواهه!
عادل چوپ شه د دوسرکې ګونګټه، کتلی به یې نه یې نو
چې د دوسرکې ګونګټ یې!
ورکوټۍ خان ورته وایې:
دا ګونګټ دې، چاته وویل ها، دا خپل ځان ته دې وګوره
لکه د جوارو توکه
دا وخت پدې خبره عادل د قاري سره لاس اچوي.
بیا عادل د جهانګیر پشان دا ډیلاک هم وایې, زه ګورم
ورکوټۍ خان مام بیګا د جانګیري فلم کتلی دی, په ولاکه
رانه یو قدم هم دا جینی تر کوره یوسې, دا وخت قاري بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپیږه ورکۍ.
ورک شه خوشکي لا خو!
ټول مې د یو سر نه په خوشکینو سر دی.
صبر چې دې جیني ته زنګ ووهم, سلام علیکم جان!
وعلیکم سلام د سلام نه د قربان شم د سلام نه دې لوګی شم.
مړ مړ یم درپسې, وی جانو ته خو زما زړه یې بس خبره
جوړوه چې نن مازیګر به سره ګورو.
دا وخت ورته عادل راځي هغه هم ورسره کیني خنګه چل
دی ورکوټی صیب ولا بنه چل دې, ته خوشکي بیا راغلې ته
ما مخکې ونه شړلې.
دوی خپلو کې خبرې کوي او وخت تیریږي همداسې
ورکوټی خان کله په یو شي ځان مصروفوي او کله په بل شي
په اخر کې مازدیګر شي.
او هغه جیني راشي چې ورکوټی خان وګوري ورته وایې
اوهو ته خو ډیر وړوکی سړی یې کنه؟
تا خو مخکې ډیر لوړ قد درلود دا ولې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکوټې خان قد خو لوړ وو، خو ا ب بت دا وخت ورپورې عادل خاندي او د نن ورځې پارټ په همدې ځای کې ختمیږي.

دا جنی په پوره ویډیو کې له ورکوټې خان نه پیسې وهي! تاسې کولای شئ، چې پوره ویډیو یې د لاندې لینک له طریقه وګورئ، په لینک کلیک وکړئ، او ویډیو وګورئ.

https://youtu.be/d-6b2u3O6DE?si=t_bDwBZLVTeYfMq_

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه ټوکه

ملګری:

یاره پرون مې ولیدې، چې سخت صادقانه کار دې وکړو خپله بټوه، موبایل او د جیب ټول سامان دې سوالګر ته ورکړل؟

وایې افرین دې په تا وي.

ده په ځواب کې ورته وویل:

ډېر مه غږېږه له کچکول یې تومانچه رانیولي وه او ویل یې:

د خدای په نامه یو څه راکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مواد ورکئ

ورکوټی خان د سرک پر سر ناست دی موټرونه شماري یو دوه درې یو سل یو یو سل دوه او یو زرو نه نوي.....
دا ځل ورپسې یو کس راځي ورته وایې دا چشی کی ورکوټی خان ولا کاروبار مزدوري نشته څه وکو نو دلته ناست یم دا موټرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمارم.
دوهم نفر له حیرانۍ ټوپ وهي، او ورته وایې:
موټرې شمارې؟
زه درته یو کار خیمه کنه یاره، چاسره یې چې خوار یې.
حکومت اعلان کړی دی، ځوک چې ړوند وي هغوی ته ځمکه، پیسې، وړه او غوړي ډیر څه ورکوي.
نو زه خو ړوند نه یمه!
دا نو څه سخته خبره ده, خو تورې چشمې په سترګو کړه.
یوه لښته پیدا که او جالۍ خولې پر سر که, خپله ړوند خکارې او تانه ځوک پوښتنه کوي.
بس هغې ځوی دې له ځان سره بوزه ټوله ګټه ده سړیه.
ریشتیا؟
نو دا خو همدا اوس ورځمه, ته دا ونیسه!
تورې عینکې هم په سترګو کړي یوه لښته هم پیدا کړي او وروان شي.
دا وخت افتخار په چوکۍ ناست دی, او د هر نفر له تللو سره وایې اګین ټول نفران نابینا وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګو ته یې لیټ اچوي او نور ځي، چې په اخر کې د ورکوټي خان نمبر راورسیږي.
یاره وروره ته خو دې دا چشمې لګ لرې کړه؟
چشمې چې لرې کړي او لیټ ورواچوي، نو ګوري چې سترګې یې رکې روغې وي.
افتخار خپل سر وخوځوي، او نور قاري ته ووایې ګوره وروره داسې خبره ده خا چې موږ به تاته په سترګه کې پیچکاري کوو.
ځکه ستا سترګه داسې نه معلومیږي, ورکوټۍ خان دا څه وایې وروره نو دې سره خو به زه ړوند شم کنه.
نو ته خو اوس ړوند یې کنه نه هڅې خو یم خو نور به هم شم کنه.
دا ستنه مکوه یاره.
خه زه سمه ده، بیا ته داسې وکه کنه چې ماته ووایه چې سمندر څنګه رنګ لري.
شین
خاخا د سمندر رنګ درته معلوم دی او او نابینا یې قاري نه وروره نابینا یم سمندر خو مې په ټیوي کې کتلی وو کنه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو چې ټیوي ګورې بیا ښنګه نابینا یې قاري نه کنه وروره اصلا زه ټیوي د پروپوس په سترګو ګورمه.
وروه خفه کیږه مه!
که راته راشن نه راکی صفا ووایه چې درنه ځم.
نه یې درکووم.
قاري زه رنګ دې ورک که، سترګې یې رکې روغې شي، یوه سپیږه یې هم کش کړي، او ورنه روان شي، او ورته په تلو کې وایي:
دا دومره وخت دې هڅې راباندې ځای کړو.
تر اوسه پورې به مې کم از کم تر شپیته زرو پورې موټرونه خو شمارلي وو دې کم عقل زه دلته راولیګلم.
د ویډیو د کتلو لپاره یې په لاندې لینک کلیک وکړئ.
https://youtu.be/q85Jp4Yo3LE?si=uzG7uG7AsOBuWtnO

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه ټوکه!

میرمنه: که چېرې یو پړانګ په ما او ستا په ادې حمله وکړي کومه یوه بچ کوې؟

خاوند: نو ضرور به پړانګ بچ کوم.

څلورمه

غل کور ته ورواوښت ډېر یې کور ولټولو خو څه په لاس ورنه رغلل، نو سړی یې رابیدار کړو ښه یې وډبولو ورته یې وویل چې میرات شې لږ کار روزګار کوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنارنجانو غل

افتخار راځي, قاري جان له باغ نه میوه شکوي.

دا وخت افتخار وربانديې غږ کوي, ای ماشومیه دېخوا راشه, قاري ورځي ورته وایې;

وایه وروره څه خبره ده, ماشومه دغه باغ د چا دی؟

دا زما دی کنه،

دا وخت قاري ته ګوري او ټوپ وهي.

څه څه دا ستا باغ دی؟

هو کنه ولې؟

خاخا حاجي صاحب اوس دیته چشی ووایو ولاکه ورته حاجي صاحب نوم برابریږي یا هم کوم بل نوم!

قاري:

څه خبره ده ورور خنګه د ځان سره پس پس کئ, نه وروره هڅې ما ویل د دې باغ نه اجازت شته وروره, چې یو څه شفتالان یا منې ورنه وشکوو.

هو ولې نه اجازې اجازې دي، شکوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو میوه پکې نه معلومیږي, چې داسې درې څلور نارنجان هم
ترې وشکوو غټ شی دی.
راځه یو کار کوو, ته ما وروچت که, زه به یې درته راوشکووم.
نیمې یې ستا نیمې یې زما که څنګه؟
ورسره یې ومنی ښه راځه دغه ښایسته نارنج دي, همدې نه به یې
شروع کړو که څنګه!
هو بلکل افتخار ورکوټی خان ونې ته وخیژوي, دا وخت پرې د
باغ مالک راشي.
د هغوی خبرې واوري افتخار ورنه په منډو شي ورکوټی خان
پاس په ونه کې پاتې شي.
دا وخت عادل شاهد او طارق ترې شاته راروان وي راشي, چې
ګوري ورکوټی خان بره په ونه کې ناست دی.
خوله ورته چینګه کړې ده.
هاخوا دیخوا ګوري, عادل سره لښته وي.
خاخا هغه اصلي غل ته یې ما ویل دا څنګه نارنجان ورځ تر بلې
کمیږي.
نه نه ماما خیر دی بیا به نکووم غلطي وشوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته راکوز شه هله, غوړونه ونیسه شابه نه نه نن دې نه پریدم.
ته نه اصلاح کیږې کنه, آخر کې ورکوټی خان منډه کړې ترې په سبا کمال په لیاره تیریږي.
دا وخت ورته افتخار په مخه ورځي, او ورته وایې;
یاره خبر نه یئ, هغه باغوان ظالم ورکوټی خان نیولی دی په وهلو وهلو یې مړ کړو.
یره راځئ, چې ورنه یې خلاص کړو, چې ګوري دا وخت ورکوټی خان یې پخپله خواته راشي، ورته وایې هلکه تاسو دلته چشی کوئ.
دا ځل یې بیا دعوت کړي د نارنجو غلا ته خو ورکوټی خان ورته وواېې نه وروره خفه نشې نه نه ما یو ځل وهل وخوړل خو ډیر په سختی یې رزا کړي.
دا ځل بیا باغ ته ورشي, ورکوټی خان ونې ته پورته کوي خو هغه نه ورپورته کیږي او وایې خفه نشئ څه لیونی خو نه یم.
مخکې مو هم یواځې پریخی وم.
دا ځل څادر له نارنجو ډکوي او روانیږي, خو په لاره کې د افتخار پښه له یوې تیږې سره لګیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داوخت او راغورځیږي ورکوټی خان پرې په سر ورختا کیږي.
مالک بیا د دوي اواز اوري او دوي منډه وهي داسې منډه چې چپلکې یې په لاسونو کې ننباسلې وي.
او مسیر یې نه معلومیږي.
په ویډیو شکل کتلو لپاره یې په لاندې لینک کلیک وکړئ.

https://youtu.be/4CrtlWB9GNA?si=01MfDYT_twU-Jhdh

لنډه ټوکه!
ښوونکی: الا زده کوونکیه پاځه او 55 ولیکه
زده کوونکی: خو څنګه یې ولیکم
ښوونکی: دوه ځلې پنځه ولیکه تنبل خانه
زده کوونکي یو ځل پنځه ولیکل او نور غلی شوو،ښونکي وویل ولې ورته غلی شوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زده کوونکی: ښوونکیه چې دا بل پنځه ښی طرف ولیکم که چپ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټګ سوالګر ځای باغ

د قاري جان یا ورکوټی خان تورې چشمې په سترګو دي،
یوه لښته یې په لاس کې ده.
مخې ته یې غټه خولۍ پرته ده، تر څو خلک پکې خیرات
واچوي.
دی داسې وایې:
د الله په نامه اماندارو کومک وکئ، واړه واړه مور او
پلار مې دي.
سل سل روپۍ واچوئ.
که څوک لږ څه سخي وي، او زرګون ورکئ هم پروا نکئ!
واچوئ اماندارو واچوئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړه واړه مور او پلار مې دي.
په سترګو مې چشمې دی یو نظر مې کار نکئ ایماندارو
تاسو ته چې څه نښکاري ماته ښکاري.
خبره ترې غلطه شي، ځکه نو یو ټوپ وهي!
تاسو ته چې څه ښکاري ماته

نښکاري.

واړه واړه مور او پلار مې دي.

دا وخت عادل او کمال راځي، کمال قاري ته په خولۍ
کې پیسې اچوي.
د کمال موبایل ته زنګ راځي.
عادل قاري ته حیران حیران

ګوري ، قاري

ماشاالله ځوانانو ځواني مو خاورې مه شه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادل

نه نو ته خو نابینا یې دا تاته څنګه معلومات وشو،

چې موږ ځوانان یو؟ قاري جان !! با تا !!

اصلاً وروره زه د پرپوس په سترګو خلک ګورمه!

وا چوئ ایماندارو واړه واړه مور او پلار مې دي.

عادل: ښه سمه ده.

زه په تا څنګه باور وکم، چې ته نابینا یې؟

ورکوټی خان یا قاري:

ته لږ راوړاندې، شه وګوره هاغه مخامخ کونتره درته

ښکاري؟ ښکاري درته کنه؟ اوو، اوو ښکاري هغه ده

کنه!

یقین وکه که ماته ښکاري!

(c) ketabton.com: The Digital Library

هههههه

وا چوئ ايماندارو، واړه واړه مور او پلار مې دي.

تر اوسه کمال چاسره په موبايل مصروفه وو، اوس اخيري خبره کوي.

او ورته وايې، ښه زه سمه ده، دادی درغلو.

کمال موبايل بندوي او عادل په خوشحالی انداز وايې رازه هلکه چې کار وشو.

دوي لدې ځايه ځي او دا سين ختميږي.

دوهم سين:

په دوهم سين کې يوه ښايسته انجلی رارونه وي، قاري جان ته کيمره واوړي.

قاري جان په زير زير انجلی ته گوري ،تر سترگو جشمې لرې کړي، او له ځانه سره وايې:

د ظالم لور خو داسې په مستی سره په سرک روانه ده، لکه د کابل مستې اوبه چې په مستی سره پيښور ته روانې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژبه له شونډو سره تاوی راتاوی ،دا وخت د کیمرې لینز شاته دوه نفرو کمال او عادل ته اوړي.
هغوی سر خوځوي او داسې وايې:
هممم نو دا خبره ده ،انجلۍ د ریکشې والا ته ودریږي،
او ورته وايې:
هنن دادی درته مې پیسې ماتې کړلې.
د ریکشې والا انجلۍ ته وايې دا واخله خورې دا لسګون دې نه چلیږي.
دا وخت قاري په کلار کلار د انجلۍ وخواته ورځي، او انجلۍ له ریکشه وان سره لانجه کوي.
هغه قاري جان ته لسګون خایی او ورته وايې وګوره دیکې څه مشکل دی.
قاري جان ورته ووايي.
رک روغ دی، واخله ورنه ګنې دا مښوکه درله ورانوم ګوره ، زنانه او نارینه نه پيژنئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او بس لانجې کوئ، دا وګوره وروره دیکې څه خبره ده.
رک روغ لسګون دی، تاسو يي وګورئ، کم ځای پکې شیکدلی دی.

دوی ریکشو والا هم شرمول راخیستي دي.

دا وخت ورته کمال وایې:

وه د خدای بنده خدای ته به څه ځواب ورکئ.

مورږ دربانديې سهار څومره خفه شو، چې دا غریب نابینا دی.

بیا دلته پردو تور سرو ته ګورې، شرم نه درځي.

عادل

نا تاته په کور کې ښځه مور پلار یا ورونه دي نه وايې چې داکار مکوه؟

دا کار ښه کار ندی، چیرته حلاله مزدوري

وکه ، ولې نه وايې:

نو بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو هغوی خبر ندي کنه،

کمال اوس توبه اوباسې که پولیس ته دې په حواله کم.
قاري جان ژاړي، او ورته وایې خیر دی نور نه کووم.
عادل نه نه پولیس ته زنگ ووهه، دی نه سمیږي، هغه بله

ورځ د خلکو د کورونو نه غلا کوله اوس یې دا کار شروع

کو.

قاري
نه کنه زما د پلار او نیکه توبه!
بیا به داسې نه کووم، تاسې دواړو خو زما سترګې روښانه
کړې ،نور زه دا اکار نکووم، خو په اخر کې هغه د دیوال
په سر چې تاسو ته کوتره ښکاري، هغه ګوره ماته نښکاري،
هی شوده ګانو!

هه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ویډیو د کتلو لپاره یې په لاندې لینک کلیک وکړئ.

https://youtu.be/c3rAag2MwIw?si=IRySGdumXbHVngrX

لنډه ټوکه

میرمن: سړیه ته دا صندوق راواخله زما لاس نه ورسیږي

خاوند: چې لاس دې نه ورسیږي په ژبه یې راواخله هغه اوږده ده.

لنډه ټوکه

یو هلک غوښتل په شخصي پوهنتون کې داخل شي،له چوکیدار یې وپوښتل چې ماما څنګه پوهنتون دی؟

چوکیدار په ځواب کې ورته وویل والا ښه پوهنتون دی زه هم ترې فارغ یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرکټ

یره عثمانه خبر نه

یې؟

نه!

یره پرون مې په پیسبوک کې کریم جنت درته ښه سم برابر

کو.

پریده چې نن ښه لوبه

وکې! عادل

پآسه مړا خیرن اسپنجه تم د خبرو شوې، دې مښوکې ته

دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره مړا که چا درته یو پوکی درکو کنه یو پوکي سره به په هوا کې مارغانو تس نس کړی یې.

پاسه د خوشې ځویه!

قاري

چاته وی، نه تا ماته خیرن اسپنج وویلې ها؟

عادل اوو تاته مې اویلې ولې څه وی، زه زه مړا دې بوتاڼ ته دې کتلې دي.

ته هم راپاسیږې، لوبغاړو پسې خبرې کوې.

دوی دواړه سره لاس اچوي.

دا وخت خلک راځي، ددوی جنګ خلاصوي، قاري وایې: ته مې ورته پریږده.

کمال ورته وایې:

ښه ځه ورځه ورته مې پریښودې، قاري مخ غونجې کوي، ګپ مې لګو مړا، ته د دې قد ته وګوره او زما قد ته وګوره ما او دا چیرته سره جنګ کولای شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا وخت کمال وايي:

راځئ که دومره تکړه یاست چې میچ ولګو، زه دوه دوه زره روپۍ میچ شو.

سبا دې ته هم خپل ټیم راوله ورکوټی خان به یې هم راولي.

دواړه لوري وايي ماته منظوره ده.

په سبا ورکوټی خان په میدان کې ولاړ دی پښې یې لړزیږي.

بال ورخوشې کیږي، ورکوټی خان سترګې پټوي او بال سیده شپږیزه کیږي.

په دوهم ځل لوبې ته کمال ودریږي، هغه په لومړي ځل اوټیږي.

عادل راوځي، قاري جان له عادل سره لاس تاووي، راتاووي ،مطلب کله یو خوا تاو شي او کله بل خوا خو بال نکی اخر بال وکي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادل هم پرې ښه غټه شپږیزه ووهي.
دا وخت قاري په میدان کې منډې وهي اخر

راوغورځیږي، دا وخت قاري ته کمال ووایې:

ای باتوره،
همدومره زور دې وو، پخپله خو دې باد په میدان کې نه

ټینګیږي.
او په ملي لوبغاړو پسې خبرې کوې، هر نفر راځي، او

ووایې:
ما خو خالي د درې څلورو کسانو خبرې واوریدې له

ژونده مې زړه تور شو، کریم جنت چې د ټول وطن د

خلکو خبرې اوریدلي دي.
څه حالت به یې وي.
وطنه پخپله جوړ شه، مونږ په کریم جنت پسې خبرې کو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ا

ا

ګ

نا

ع

ا

د

ل

:

هههههههههه

د دې ویډیو د کتلو لپاره په لاندې لینک کلیک وکړئ.

https://youtu.be/8L3QlbpxUXU?si=tYuUVthGQTpwQVx_

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه ټوکه!

هلک او انجلۍ یو ریسټورانټ ته لاړل،د ډوډۍ خوړلو په وخت کې هلک په عاجزانه ډول انجلۍ ته ووېل غواړم تاته یوه خبره وکړم،انجلۍ په وېره ځواب ورکړ ووایه څه وایې،هلک ووېل زه ښځه او زامن لرم،انجلۍ ځواب ورکړ ته تباه شې زړه دې رانه وایستو ما وېل که د ډوډۍ پیسې نه لرې.

لنډه ټوکه

ډاکټر: ستا د میرمنې درې غاښونه په پنځلس سوه اوباسم.

خاوند: ډاکټر صاحب چې د ژبې سره به څومره شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه ټوکه!

میلمه د کور له کوچني ماشوم پوښتنه وکړه، چې ډوډۍ کله خورئ؟

ماشوم ورته وویل:

مور مې وایي، کله چې میلمه لاړ شي بیا بې وخورو.

که چیرې تاسې ته کومه ویډیو نه خلاصوي، نو ماته په لاندې شماره واټساپ کې مسیج وکړئ، تر څو مشکل مو حل کړم.

0731363201

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library